Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

qui immedio, int rerū corpeum dm. & sup corpalem ēitam ordinati erant.
ligo adse ipsos abscondunt se ut contibarent miseris erroribus
relicto lumine uitatis qd ipsi non erant. Participes enī ueritatis potē
ē anima humana. ipa aut ueritas immutabilis sup illa. Abea aut
ueritate quisquis auisus ē & ad se ipm ꝓuisus & ñ directore atq; ul-
timate dō s; de suis moribus quasi libis exultat. tenebrat mdatio.
quō qui loquit mendacū de suo loquit. & ita tbat. & uocē illa
ꝓphetica manifestat qua dictū est. Adme ipm tbata, est anima mea.
hacq; iam uitiogat adam ñ dō nescientē ubi ēet. s; cogente ad con
fessionē peccati. Non enim & tūc ihe xpe tam multa que ne-
sciebat uitiogabat. Respondit aut uoce eius audita abscondisse
se quō nudus ēet. Iam miserrimo errore respondit. quasi dō pos
sit displicere nudus. sicē eū ipse fecerat. Istud aut hoc erroris ꝓpū
ē. ut qd eūq; displicet hoc etiā dō displicere arbitrē. Illud autem
sublimit intelligendū ē. qd dns ait, quis nuntiauit tibi, nud es.
ñ quia ab illa arbore de qua t dram, ut ex illa sola ñ manducares.
ex illa manducasti? Nudus enī erat a simulatione s; uestiebat
lucē diuina. unde auersus & adse conuiss. qd significat de illa ar
bore manducasse. nuditatē suā uidit. & displicuit s ex eo qd
ñ habebat aliquid ꝓpuū. Denī iam more superbie in se ñ accusat
qd sensit mulieri. s; in mulierē refundit culpam suā. & sic subtilit
quasi de astutia sua miser quam concepat. uoluit ad ipm dm
ptinere qd peccauit. Non enī aut mulier dedit m. s; addidit
dicens mulier quā dedisti mihi. Hicē aut tam familiare pec
catib; quā tbuere dō uelle uñcūq; accusant. & hoc de illa uena
superbie quō sic homo peccauit cū uiuit ē par dō. idē liber ē
ab eius dnio. sicē ille abomi dno liber ē quia ipē ē dns omū.
Quō g in maiestate par illi ē non potuit. iam lapsus
& iacens in peccato suo parē s eū facere conat. t poeius
illū ostindē peccasse. se aut ē innocentē. Et mulier uitiogata
refert culpam in serpentē. quasi aut ille sic accepit uxorem
ut ei obtemparet. & ñ poeius ut ipsa sibi obtempare faceret.